

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De prima electione vendentiu[m] et ementium de templo. ca. xl.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

elus quidā s. futuri discipuli; qz ad verbum
ioannis iam plures audiebant eū occulte q
post oīo securi sunt eum. Nō est vocat⁹ io
seph: sed maria. Vñ quidā dicūt ioseph fus
isse mortuū: et virginē transisse in custodias
filii; qz nec etiā deinceps legit de eo in euang
elio. Qz si nondum mortuū: tñ certū ē qz i
passione dñi mortuus erat; qz vxor eius alij
comendata est. Quidā autem hās nupti
as fuisse ioannis euangeliste; et ideo vocata
est maria: qz mater tera eius; et dñs: qz cōso
brinus eius. Et dicūt qz dñs eum volentem
nubere: ex his nuptiis vocauerit qd certum
nō est. Et deficiēte vino: dixit mater ielu ad
eum. Vñ nō habent. q. d. da eis vñ. Re
spondit iesus. Quid m̄hi et tibi ē mulier. nō
dum venit hora mea. Licit mulier sit quasi
adlectiū nomē fractiōis q̄i mollier. camen
qñq̄ nomē sexus est. maxime qñ virgo v̄
riportens est. Et est sensus. Vñ fieri miracu
lum; sed ad hoc agendū qd habeo tecū com
mune. q̄i diceret. Ex natura tibi cōmuni nō
ago hoc; sed in hora passionis que nondum
venit; ex cōmuni natura m̄hi et tibi patiar.
Hec est credēdū fm genēaticos hoc dixisse
dñm. qui putat vñūquēs horā suam moris
habere ineuitabiliē fm horā cōstellationis i
qua natus est. sed vocavit horā suā. Id ē a se
disposita. Voluntate em̄ mortuus est nō ne
cessitate. Erāt autē ibi sex lapide hydrie. id ē
vasa aquatica posite fm purificatiōi iudeo
rum. Trebro iudei baptizabat vasa epularo
ria. et si casu aliquid tangerebāt iūmūndū nissi
lorū nō comedēret. Erāt ergo posite vt si for
te cōtigisset aliquēde cōsūlūs oportere lava
ri aquā haberēt paratā. Impleuerūt autem
eas m̄stri aq ad p̄ceptū dñi. et tulerūt aquā
vñ factaz architrīclino. i. p̄mati inter cōsu
lantes in trīclinio. Trīliniū qdā dicūt suis
se domū tricameratā. vel tres habentē testu
dines sub q̄bo discumbebant. Uel forte tres
erāt ibi mensarū ordines vt in refectoriis fle
ri solet. Et cōmendauit architrīclin⁹ vñi bo
nitate. Post iūmūndū m̄ endauerūt oēs mi
raculi nouitatē. Hoc em̄ initio signoꝝ mani
festauit iesus gloriā suā. Hec dīr hoc ē īiti
um qn et p̄us signa fecisser. nascēdo de v̄gīe
magos stella p̄ua ducēdo. xl. dīcib et noctis
b̄ iūmāndo et hmōl. Sed hoc fuit primū
publicē et ad publicandū faciū. Uel primū
factū in cana galilee.

De instructione Nicodemū
Laplin. XXXIX.

Rat aut homo

e ex phariseis nscodem⁹ noīe: d
p̄ncipib⁹ indeor. Hic ventrad
tesum nocte: qz timuit p̄lm offendere cū cī
de p̄ncipib⁹. Uel qz magister erat in istl palā
discere erubuit. et ait ad iesum. Rabbi: scim⁹
qz deo venisti in agister. Nemo em̄ p̄t be
signa facere qz tu faci. nisi fuerit de⁹ cī eo. q.
d. Doce me de regno dei. Rūdit iesus Amē
amē dico tibi: nissi q̄s renat⁹ fuerit denuo nō
poterit viderē regnū dei. In veteri testamen
to q̄sl iuramentū erat. Vñit dñs. In novo.
Amen dico. Et cī in alijs simpli dicas: so
lo loāne gemiaſ. fm illud. Sit fmo vi eti,
q̄si diceret. vez dico corde et ore. Tūq̄ mīra
ref nicodem⁹ q̄o possit bō scđo nascē cū nō
nisi carnalē natūrāte scīret: edoc⁹ eit adū
despūali q̄ fit ex aq̄ et spū: quāp neutra ita
ri p̄t. Tū qz adhuc inflatus erat magistrall
scīa nō poterat intelligere. sō meruit audiē.
Tu es magister in istl z hec ignoras: vt scī
vitaret em̄ ad hūllāte. Instruxit etiā cū dību
mana z dīmina sui natūrāte. de passionē
ascensione. et de plurib⁹ alijs. Qz autē dicit. Ne
mo ascēdit i celū nissi q̄ descendit de celo. sen⁹
ē. Nemo ascēdit nisi chīrus cū corpe suo. Uel
fm tropū q̄ dīcim⁹ dñm facere q̄ per eū faci
mus. Et est sensus. Nemo ascēdit nisi que
de⁹ ascēdere facit.

De prima electione emētū z vendētū
in templo. Laplin. XL.

P̄ proximo pa

i sca ascēdit iesus bīerosolymā et
elecit vendētēs z emētēs dīcēlo
hoc em̄ bis fecisse credit. Et post illud pasc
incarcerat⁹ est ioānes. Aut em̄ ioānes māge
lista. Quia cū p̄b̄ pasca: rediſset iesus in iā
deam adhuc erat ioānes baptizans i emō
Interū autē p̄usq̄ ascēderet in pascā q̄dā
vocauit discipulos z docuit z miracula fecit
sed nō adeo publicē. Sane ibat iesus iūta
mare galilee. Lac⁹ est q̄ fit iordanē influente
et dīr mare cū sit aq̄ dulcis idiomaticē hebreo
qz omnē aquāp. collectionē vocat hebreus
tharsis. id est mare. Et dīr galilee: qz p̄terfluit
galilea. Qñq̄ mare ryberadis dīr qz famosa
ē clītas hec q̄ ei imminet. Qaut di stagnū.

Evangēlica

gen, retib; ex accidenti est. Quicq; em̄ cr̄span
tibus vndis generat ex se aurā. Extēdū aut̄
ct̄. stadijs in longitudine, et, et, i latitudinez
Dicit tū Ioseph⁹ eū sic dictū a modica regiōe
genzara quā p̄terfluit, quā erā dīc amirabl̄
lē. Hā tota diuersissimā genēs arbustis p̄sita
nulli eoꝝ ybertatē sua negat et reperit. Sūt
ib̄ nūces q̄ maxime frigoris gaudet, sunt et
palme q̄s nutrit calor estiꝝ, sunt sc̄ et olce
q̄bus aura mollior destinata est, vt q̄si repu
gnantia bona cōtentione studio terre faueat.
Hanc dicit irrigari fonte q̄ cadit in caphar
naum: quē quidā esse venaz nūl optināt, q̄r
corastinū p̄scē generat, q̄ nō alibi nūl in nūlo
fuminc reperitur.

Defecūda vocatione discipuloꝝ,

Capl'm. XL.

Im autē turbe

c irruerit ī eū, vldit duas naues stā
tes sec̄ stagnū: et ascendēs in vñā
q̄ erat simonis, pusillū reduce⁹ a tra docebat
de nauicula turbas. Ut aut̄ cessauit loq̄ ait
ad simonē. Duci altū et laxate retia ī captus
rā. Quo facio? cluserit multitudinē p̄scū
rā q̄ fererūm peba⁹ rete, et innuerit simō
et andreas fili⁹ zebedēi q̄ erāt ī alia nauī: vt
veniret et iuaret eos, et ipse uerit abas na
ues: ita vt fere mergerent. Qd̄ vidēs simō p̄e
nō p̄cidit ad gemina Iesu et ait, Ept̄ a me dñe
q̄ p̄cōr̄ sum. Lui dñs. Noll timere: q̄r et h̄
eris hoies capiēs: et subductis ad terrā na
ubus, i locatis aīo redēndi ad eas: securi
sunt cū aliquantulū: et iterū redierūt ad sua
Deo q̄ dñs legit in nazareth.

Capl'm. XLII.

Iesus aut̄ venit

i nazareth et dñe sabbati q̄n plu
res duuelebat intravit ī syna
gogā vt ples doceret. Et cū legisset in elaiā,
Spūs dñi sup merē dirit, q̄r hodie cōplēta
elēptura heci aurib⁹ v̄ris. q. d. Ego sū de q̄
sobū est h̄, et oēs intendebat in eū.
Q̄ discipuli baptizabāt et Joannes.

Capl'm. XLIII.

Osthec vēit ie/

p suis et discipuli ei⁹ in iudeā, terrā
q̄ sc̄ specialit a sorte iude l'a res
eno duarū tribūnū specificato vocabulo ius

dea dicebat. Et morabāt ibi cū discipulis et
baptizabat, licet nō sp̄e s̄z discipuli ei⁹ baptizā
rēt. S̄z v̄t baptismo ioānis v̄l ch̄ri certū ē
Erat at̄ ioānes baptizās ī enno iuxta salim:
qr aq̄ multe erāt ibi. Hondu em̄ missus fue
rat ī carcerē ioannes. Salim v̄o ē oppidū v̄l
tra iordanē sitū v̄bi oīlū melchisedech reḡ
uit. Būtcebat etiā ioānes multos venientes
ad se ad Iesuz. Inde turbauit discipuli ioānis
dicerūt. Rabbi: q̄ erat tecū trās iordanē cui
testimoniuꝝ phibisisti: ecce hic bap̄izat et oēs
veniūt ad eū. Quoꝝ retundēs inuidiā ioānes
ait. Dici vob: qr non sū ego ch̄is, sed q̄
missus sum an illū, q̄ de sursum venit super
oēs est. De ḡ oportet minui: illū aut̄ creces
re. Ut aut̄ cognouit Iesuſ iuidiā illoꝝ ascen
dit ad diē festū pasce: de q̄ sup̄ dictū est. S̄z
et ibidē: qr p̄ensit ortā ī se p̄hartseoy inuidiā
maxime cu audisſet ioānē traditū ī carc
rem: reliq̄ iudeā et iterū abiit in galileā.

Lur Joannes īcarceratus est.

Capl'm. XLIV.

Rguebat enim

a herodē ioānes p̄p̄ herodiadē q̄z
em̄ legē quā recepat: nō licet frēs
h̄re yxore fratris eo viuente. Sup̄ mattheiū
legis q̄ herodias filia erat regis arethe: quā
auferens philippo otis inter eos q̄busdā s̄z
multasib⁹, in oīlū philippi dederat fratri her
odi, qr et frēs inuidiē erāt intimi. Josephus
tradit herodiadē fuisse filiā aristoboli quem
occiderat cū fratre ei⁹ alexandro, pater eorū
herodes, et ita soror erat herodis agrippa quā
anūs sū herodes dederat herodi filio iuo
vxore. Dicit em̄ altū fuisse herodē p̄ter tetrar
cham: quē pater suscep̄at de filia simoni
sacerdotis. Philippū v̄o īa mortuū cū galus
regnare cepiſſet. Forte et h̄ic herodes noīa
batur philippus, qr binom⁹, et ita virū eius
quē Ioseph⁹ vocat herodē: euangelū vocat
philippū. Vēl forte p̄is nuptia herodi: p̄n
pta philippo. Herodes v̄o tetrarcha vxore
babebat filiā arethe reḡ damascenoy. Quā
rbomā iter faciēs transiēs p̄ fratre suū, secre
to pegiḡt cum vxore fratris q̄ in reditu suo
repudiata vxore sua diceret eam ī vxorem
Qd̄ tū nō latuit vxore ip̄l herodis que non
expectās reditū viri sui festinauit ad p̄z. He
rodes aut̄ rediles abstulit herodiadēm fratri

C 4